

Rechtbank Rotterdam

**CONCLUSIE VAN ANTWOORD IN HET
INCIDENT TOT TUSSENKOMST
ALTHANS VOEGING**

Zitting: 24 april 2012

Rol-/zaaknummer: C/10/419404

inzake

1. de heer **KOEN VOSKUIL**, wonende te Rotterdam;
 2. de heer **CHRISTIAAN RUESINK**, wonende te Rotterdam;
 3. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **AD NIEUWSMEDIA B.V.**, gevestigd te Rotterdam;
- gedaagden in de hoofdzaak,
verweerders in het incident,
advocaat: mr. O.G. Trojan

tegen

de heer **JORIS DEMMINK**, wonende te Den Haag;
verweerder in het incident,
eiser in de hoofdzaak,
advocaat: mr. H.J.A. Knijff

en

de stichting **STICHTING DE ROESTIGE SPIJKER**, gevestigd te Amsterdam;
eiseres in het incident,
procesadvocaat: mr. I.M.C.A. Reinders
advocaat: mr. M.Ch. Kaaks

1. **Inleiding en korte samenvatting**

- 1.1 Gedaagden in de hoofdzaak, tevens verweerders in het incident, hierna te noemen “**de heer Voskuil**”, “**de heer Ruesink**” en “**het AD**”, hebben kennis genomen van de incidentele conclusie van eiseres in het incident, hierna “**de Stichting**”. De Stichting vordert primair dat zij in de hoofdzaak mag tussenkomen. Subsidiair vordert zij dat zij zich in de hoofdzaak mag voegen aan de zijde van het AD¹. Het AD stelt zich op het standpunt dat beide vorderingen afgewezen dienen te worden.
- 1.2 De Stichting baseert haar vorderingen op de stelling dat de beschuldigingen die besloten liggen in de publicaties van het AD van 6 en 8 oktober 2012 “*naar hun aard identiek*”² en zelfs “*gelijkluidend*”³ zouden zijn aan de beschuldigingen die worden geuit in de video “*Dutch Injustice*”. Om die reden zou toewijzing van de vorderingen van de heer Demmink in de procedure tegen het AD haar kunnen afhouden van het publiceren van deze video.
- 1.3 Het is de Stichting, zo verduidelijkt zij, uiteindelijk te doen om een verklaring voor recht dat publicatie van genoemde video rechtmatig is. Echter, als zij daar zozeer aan hecht dan dient zij zelf een procedure aanhangig maken tegen de heer Demmink. Overigens zij opgemerkt dat het belang van de Stichting bij genoemde verklaring voor recht op zichzelf beschouwd niet bijzonder groot is aangezien het gaat om een video die al lang en breed op internet te vinden is en ook wordt gevonden (meer dan 250.000 views).
- 1.4 Zoals hierna nog zal worden toegelicht miskent de Stichting dat de beschuldigingen die zij door middel van genoemde video aan het publiek wenst op te dienen geenszins gelijkluidend zijn aan de beschuldigingen die besloten liggen in de publicaties van het AD. Om die reden ontbeert de Stichting belang bij de door haar gevorderde tussenkomst en voeging. Het gaat om volstrekt verschillende publicaties waarvoor het AD en de Stichting ieder voor zich desgevorderd verantwoording hebben af te leggen. Het AD heeft dat inmiddels gedaan door middel van de conclusie van antwoord die zij in de hoofdzaak heeft ingediend. Niet valt in te zien waarom die rechtsgang belast moet worden met een debat over de publicatie van een video waarin beschuldigingen worden geuit die het AD nimmer voor haar rekening heeft genomen.
- 1.5 Dit alles neemt niet weg dat het AD onderschrijft dat het publieke belang ermee gediend is dat er een diepgravend en onafhankelijk onderzoek komt naar de beschuldigingen van kindermisbruik aan het adres van de heer Demmink. In zoverre lopen de belangen van het AD en de Stichting parallel. De Stichting heeft daarbij echter een andere insteek gekozen, die zij op eigen kracht zal moeten verdedigen.

¹ Met de verwijzing naar “*het AD*” wordt ook telkens bedoeld de heer Voskuil en de heer Ruesink, tenzij uit de context anders blijkt.

² Zie paragraaf 22 van de incidentele conclusie tot tussenkomst althans voeging van de Stichting.

³ Zie paragraaf 30 van de incidentele conclusie tot tussenkomst althans voeging van de Stichting.

2. De publicaties van het AD

- 2.1 Alvorens in te gaan op de vorderingen tot tussenkomst althans voeging is het van belang kort stil te staan bij de publicaties van het AD.
- 2.2 Op 6 en 8 oktober 2012 heeft het AD een aantal artikelen gepubliceerd, die centraal staan in de hoofdzaak⁴. In deze publicaties laat het AD een aantal ooggetuigen aan het woord die verklaren dat de heer Demmink meerdere keren contact had met een beruchte jongenspooier, Dick Willard, en dat zij de heer Demmink hebben gezien met minderjarige jongens uit de omgeving van deze Willard.
- 2.3 In de publicaties wordt verwezen naar vijf ooggetuigen. Drie van hen hebben gedetailleerde en daardoor ook verifieerbare verklaringen afgelegd. Twee getuigen hebben bovendien schriftelijke verklaringen afgelegd, die zij zonedig onder ede zullen herhalen. Het gaat in beide gevallen om ooggetuigen die inmiddels in eigen naam hebben verklaard (dus niet anoniem).⁵ Het AD benadrukt voorts dat haar publicaties het resultaat zijn van onafhankelijk onderzoek⁶.
- 2.4 Met genoemde verklaringen beschikt het AD over een solide fundament onder de hiervoor bedoelde beschuldigingen aan het adres van de heer Demmink. Van belang is voorts dat het AD de beschuldigingen in kwestie, te weten contact met Dick Willard en minderjarige jongens uit diens omgeving, nimmer als zodanig heeft geadopteerd. Zij heeft immer afstand gehouden van de verklaringen van de door haar opgevoerde bronnen.
- 2.5 Voorts is de publieke functie van de heer Demmink relevant evenals de context waarin de publicaties plaatsvonden. De heer Demmink sloot op 26 oktober 2012 zijn ambtelijke carrière af als secretaris-generaal van het ministerie van Veiligheid en Justitie. Die functie had hij tien jaar bekleed. Daarvoor was hij vanaf 1982 bij hetzelfde ministerie werkzaam in verschillende leidinggevende functies, onder meer als hoofd van de directie Politie, directeur-generaal Rechtspleging en directeur-generaal Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken.
- 2.6 Al meer dan tien jaar ziet de heer Demmink zich geconfronteerd met publicaties die hem in verband brengen met misbruik van minderjarige kinderen. Voorts hebben vier mannen strafrechtelijk aangifte gedaan van misbruik door de heer Demmink, welk misbruik zou hebben plaatsgevonden toen zij nog minderjarig waren. Zowel de publicaties als (met name) de strafrechtelijke aangiften vormden aanleiding voor onderzoek door verschillende overheidsinstanties, waaronder de AIVD en het openbaar ministerie. Deze onderzoeken hebben echter niet geleid tot strafrechtelijke vervolging.

⁴ Die artikelen zijn namens de heer Demmink overgelegd als producties 1 t/m 4.

⁵ Eén van de ooggetuigen, de heer Nico van Empel, werd al als zodanig aangeduid in de publicaties. De andere ooggetuige die een schriftelijke verklaring heeft afgelegd wordt in de publicaties aangeduid als de Haagse hashhandelaar. Een in eigen naam bij de notaris onder ede afgelegde verklaring van deze persoon is overgelegd bij conclusie van antwoord in de hoofdzaak.

⁶ De publicaties worden dus geenszins gedragen door de informatie die mr. Van der Plas al dan niet in "*royale mate*" verstrekt zou hebben, zoals wordt gesuggereerd in par. 4 van de conclusie van antwoord in het incident van de heer Demmink..

- 2.7 De hiervoor genoemde verklaringen over contact met Dick Willard en minderjarige kinderen in diens omgeving worden in de publicaties van het AD geplaatst in de hiervoor kort beschreven context. Dit stelt de lezer beter in staat de relevantie en het publieke belang van de verklaringen te beoordelen. Aldus wordt ook invulling gegeven aan de journalistieke plicht van het AD haar lezers zo volledig mogelijk te informeren.

3. **De door de heer Demmink aanhangig gemaakte procedure**

- 3.1 Bij dagvaarding van 4 februari 2013 betrok de heer Demmink het AD in een civiele procedure. De heer Demmink vordert rectificatie en schadevergoeding. De rectificatie heeft blijkens de dagvaarding betrekking op de hiervoor bedoelde verklaringen van ooggetuigen over de contacten met Dick Willard en minderjarige kinderen in diens omgeving.
- 3.2 Het AD heeft op 10 april 2013 een conclusie van antwoord ingediend en de rechtbank verzocht de vorderingen van de heer Demmink integraal af te wijzen.
- 3.3 Het is in het kader van het onderhavige incident van belang op te merken dat de vorderingen van de heer Demmink geen betrekking hebben op de wijze waarop het AD in haar publicaties de context heeft weergegeven. Met name hebben die vorderingen geen betrekking op hetgeen in de publicaties staat vermeld over de strafrechtelijke aangiftes door twee Turkse mannen, in het artikel aangeduid als Mustafa Y. en Osman B. Deze Turkse mannen zouden in de jaren negentig in Turkije door de heer Demmink zijn misbruikt. Dit is uiteraard een ernstige en diffamerende beschuldiging. Deze beschuldiging vormt echter geen inzet van de door de heer Demmink aanhangig gemaakte procedure.
- 3.4 Opmerking verdient tenslotte dat de heer Demmink een rectificatie eist van een beschuldiging die het AD feitelijk nimmer heeft geuit. Blijkens de gevorderde rectificatie zou het AD als feit gepresenteerd hebben dat de heer Demmink zich schuldig heeft gemaakt aan “*pedofiele contacten*”. De aard van de contacten heeft het AD welbewust in het midden gelaten.

4. **Juridisch kader**

- 4.1 Op grond van artikel 217 Rv kan een ieder die een belang heeft bij een tussen andere partijen aanhangig geding vorderen zich daarin te mogen voegen of daarin te mogen tussenkomen. Dit artikel biedt aldus de mogelijkheid aan derden zich te mengen in een procedure tussen anderen. Ingeval van voeging schaart de derde zich aan de zijde van één van beide partijen in de hoofdzaak en concludeert hij tot hetzelfde, dat wil zeggen toewijzing van de vorderingen van eiser in de hoofdzaak dan wel afwijzing daarvan. Ingeval van tussenkomst stelt de derde een eigen, andersluidende vordering in die zich richt tegen beide partijen in de hoofdzaak⁷.

⁷ Zie Tekst & Commentaar Burgerlijke Rechtsvordering, Kluwer 2012, aantekening 1c bij artikel 217 Rv.

Belang bij tussenkomst

- 4.2 Over de vraag wanneer sprake is van een belang als bedoeld in artikel 217 Rv is veel geschreven en geprocedeerd. Voor wat betreft het vereiste belang bij tussenkomst geldt dat het door de Hoge Raad in 1956 geformuleerde criterium enigszins is versoepeld, maar zich niet wezenlijk heeft gewijzigd. In zijn arrest van 2 maart 1956 oordeelde de Hoge Raad dat voor tussenkomst vereist is een belang van verzoeker om benadeling of verlies te voorkomen van een hem toekomend recht, dat bedreigd wordt door het hangende geding en voor welks behoud zijn optreden in het geding nodig is⁸. In een in 2003 gewezen arrest, dat nog immer als maatgevend wordt beschouwd, houdt de Hoge Raad het erop dat moet blijken van een belang van de verzoeker om benadeling of verlies van een hem toekomend recht te voorkomen⁹. De noodzaak om ter behoud van rechten op te treden in de hoofdzaak maakt niet langer onderdeel uit van het criterium van de Hoge Raad.
- 4.3 Dat neemt niet weg dat een vordering tussenkomst niet kan worden toegewezen op louter proceseconomische gronden, zoals bijvoorbeeld het voorkomen van doublures in proceshandelingen en bewijsverrichtingen of het risico van tegenstrijdige beslissingen. Er moet sprake zijn van benadeling of verlies van een recht van de tussenkomende partij.
- 4.4 In het kader van het onderhavige incident verdient nog opmerking dat het enkele gegeven dat het feitencomplex waarop de tussenkomende partij haar (eigen) vordering baseert lijkt op het feitencomplex dat aan de orde is in de hoofdzaak voor de belanghebbende niet een belang creëert als bedoeld in artikel 217 Rv, ook niet indien de geformuleerde vorderingen evenzeer op elkaar lijken. Zie bijvoorbeeld de uitspraak van het Gerechtshof Leeuwarden van 23 mei 2012, waarin verschillende huiseigenaren en de coöperatie klaagden over de aan hen geleverde walbeschoeiingen (damwanden)¹⁰. Hoewel deze walbeschoeiingen onderdeel vormden van één complex van 75 vakantiewoningen werden de vorderingen wegens wanprestatie van later interveniërende huiseigenaren niet toegelaten in de hoofdzaak. Het gerechtshof oordeelde daarover als volgt:

“De vorderingen van deze eigenaren hebben betrekking op hun eigen schade aan hun eigen beschoeiingen en staan als zodanig los van het geschil tussen de coöperatie en andere eigenaren met [geïntimeerde] over de aan die partijen toebehorende beschoeiingen, hoezeer ook beide geschillen op elkaar lijken. Een beslissing in de hoofdzaak heeft voor de schade van deze eigenaren noch juridisch noch feitelijk gevolgen.”

Belang bij voeging

- 4.5 Ook ingeval van een vordering tot voeging dient er sprake te zijn van voldoende belang. In 2008 oordeelde de Hoge Raad dat voor het aannemen van een belang bij voeging voldoende is dat een uitkomst van de procedure die ongunstig is voor

⁸ Hoge Raad 2 maart 1956, NJ 1956, 199.

⁹ Hoge Raad 14 maart 2003, NJ 2003, 313.

¹⁰ Gerechtshof Leeuwarden 23 mei 2012, LJN BW6464.

de partij aan wier zijde de derde zich voegt, de rechtspositie van de derde nadelig kan beïnvloeden¹¹.

- 4.6 Namens de Stichting wordt onder verwijzing naar een uitspraak van het Gerechtshof Den Haag uit 2012 aangevoerd dat dit door de Hoge Raad geformuleerde criterium zich verruimd zou hebben. Dat is niet zo. Wel vult het Gerechtshof het criterium nader in door te overwegen dat de benadeling er ook uit kan bestaan dat de uitkomst van de hoofdzaak “*rechtens of feitelijk gevolgen*” kan hebben voor de voegende partij. Hierbij passen twee kanttekeningen. In de eerste plaats heeft de Hoge Raad geen gelegenheid gehad zich uit te spreken over de invulling die het Gerechtshof Den Haag aan zijn criterium geeft. Bovendien kan die invulling niet los gezien worden van de feiten die aan de orde waren. De zaak waarover het Gerechtshof Den Haag oordeelde ging over een octrooi dat zowel van belang was voor de partijen in de hoofdzaak als voor de voegende partij. Het gerechtshof kende bijzonder betekenis toe aan het juridische gegeven dat vernietiging van het octrooi in de hoofdzaak zou gelden *erga omnes*, dus ook tegen de voegende partij. Die vernietiging zou om die specifieke reden ook de voegende partij op achterstand zetten, waardoor deze partij een belang had zich in de hoofdzaak te voegen, aldus het gerechtshof.

5. **Tussenkomst**

- 5.1 Het belang dat de Stichting zou hebben bij tussenkomst wordt gebaseerd op haar wens vast te doen stellen dat zij het recht heeft en dat aan haar de vrijheid toekomt de video “*Dutch Injustice*” openbaar te maken en deze actief in de media bij het publiek onder de aandacht te brengen. Dit betekent, aldus nog steeds de Stichting, dat zij in de hoofdzaak van de heer Demmink zal eisen dat deze zal hebben te gehengen en gedogen dat de Stichting “*de eerder door het AD c.s. geuite gelijklopende beschuldigingen van misbruik van minderjarige jongens*” zal openbaar maken c.q. zal herpubliceren door middel van publicatie en distributie van genoemde video.
- 5.2 Het belang van de Stichting zou erin gelegen zijn dat een toewijzing van de vorderingen van de heer Demmink tegen het AD de Stichting zou kunnen afhouden van publicatie van de documentaire “*Dutch injustice*” c.q. van beschuldigingen die gelijklopend zijn als de beschuldigingen die onderwerp zijn van de hoofdzaak. De Stichting voegt eraan toe dat laatstgenoemde beschuldigingen “*identiek*” zouden zijn aan de beschuldiging die wordt geuit in de documentaire die zij onder de aandacht van het publiek wil brengen.
- 5.3 Zoals hier al tot uitdrukking kwam zijn de beschuldigingen waarop de Stichting doelt geenszins identiek. In de procedure tussen de heer Demmink staat centraal de beschuldiging dat hij in de jaren tachtig contact zou hebben gehad met Dick Willard, een Haagse jongenspooier, en minderjarige jongens uit diens omgeving. De vordering die de Stichting in de hoofdzaak tegen de heer Demmink wenst te formuleren heeft betrekking op de video “*Dutch Injustice*”. In die documentaire staan geheel andere feiten centraal, namelijk de beschuldiging door twee anonieme mannen, een Turkse man en een Nederlandse man, dat zij in de jaren negentig (dus een decennium later) door de heer Demmink misbruikt zouden zijn. De Turkse man is de hiervoor al genoemde Mustafa Y.

¹¹ Hoge Raad 14 maart 2008, NJ 2008, 168.

- 5.4 De beschuldiging die centraal staat in de video *“Dutch injustice”* heeft daarmee ook een geheel ander karakter. In die video wordt de heer Demmink immers beschuldigd van ernstige misdrijven. Zoals hiervoor reeds opgemerkt, heeft het AD in haar publicaties welbewust in het midden gelaten wat de aard is geweest van de contacten die heer Demmink heeft gehad met minderjarige jongens uit de omgeving van Dick Willard¹².
- 5.5 Belangrijker is echter dat de uitkomst van de procedure in de hoofdzaak tussen de heer Demmink en het AD op geen enkele wijze kan leiden tot benadeling of verlies van een recht aan de zijde van de Stichting. Of de door de Stichting aangekondigde vorderingen, namelijk een verklaring voor recht dat zij de video openbaar mag maken en dat de heer Demmink dat zal hebben te gehangen en gedogen, zullen worden toegewezen zal sterk afhangen van de mate van bewijs die de Stichting kan aanvoeren ter ondersteuning van de beschuldigingen zoals die in de video worden uitgedrukt. Tot die beschuldigingen behoort niet de eventuele omgang met Dick Willard. Of de heer Demmink daadwerkelijk omgang heeft gehad met Willard is niet relevant voor de beoordeling van de door de Stichting aangekondigde vorderingen.
- 5.6 Voorts geldt dat uit niets blijkt dat de Stichting op enige andere wijze in haar belang zou worden geraakt. Het enkele gegeven dat de Stichting in de positie is (net als ieder ander medium) *“beschuldigingen die gelijkloidend zijn”* te publiceren, maakt nog niet dat zij belang heeft tussen te komen. Immers, ook in die situatie geldt dat elke publicatie van de Stichting op haar eigen merites beoordeeld zal worden, inclusief het door de Stichting aan te dragen feitenmateriaal dat de desbetreffende beschuldiging moet ondersteunen, de inkleding van de beschuldigingen, de afstand die bewaard wordt, etc.¹³. Bovendien legt de Stichting aan het door haar gepretendeerde belang niet ten grondslag dat zij daadwerkelijk wenst over te gaan tot publicatie van enige gelijkloidende beschuldiging, dit in tegenstelling tot publicatie van de video waaraan de Stichting telkens zo nadrukkelijk refereert. De Stichting heeft dan ook onvoldoende gesteld om op deze basis een belang te kunnen aannemen als bedoeld in artikel 217 Rv.
- 5.7 De Stichting wijst er voorts nog op, kennelijk ter onderbouwing van het door haar gestelde belang, dat de heer Demmink reeds heeft verwezen naar zijn procedure tegen het AD teneinde de Stichting te weerhouden van publicatie en dat hij daarbij heeft aangekondigd rechtsmaatregelen te zullen treffen tegen de Stichting indien de Stichting overgaat tot publicatie van de video *“Dutch Injustice”*. Ook hier tracht de Stichting een verband te creëren met de publicaties van het AD dat er niet is. Zoals hiervoor al aangegeven heeft de vraag of de Stichting kan worden afgehouden van publicatie van de genoemde video niets van doen met de publicaties van het AD en de daarin besloten beschuldigingen.

¹² Het is dus niet zo dat de centrale beschuldiging in de publicaties van het AD zou zijn dat *“Demmink zich gedurende zijn ambtsperiode in de jaren '80 schuldig zou hebben gemaakt aan ontucht met, en misbruik van, minderjarige jongens die hij betrok van een pooier”*, zoals de Stichting stelt in paragraaf 44 van haar incidentele conclusie.

¹³ Zie ook de door de Stichting in paragraaf 37 van haar incidentele conclusie genoemde standaardarresten van de Hoge Raad van 24 juni 1983, NJ 1984, 801 (*Gemeenteraadslid*) en Hoge Raad 18 januari 2008, Mediaforum 2008-3 (*Van Gasteren/Hemelrijk*).

- 5.8 Reeds het voorgaande leidt tot de conclusie dat geenszins sprake is van een procedure in de hoofdzaak die kan leiden tot benadeling of verlies van de Stichting toekomst recht.
- 5.9 Ten overvloede zij er ook nog op gewezen dat het beroep van de Stichting op de uitspraak van de rechtbank van 14 december 2005¹⁴ haar niet kan baten. Dat ging om de vraag of de gedaagden wel belang hadden bij hun in reconventie ingestelde vordering. Het enkele feit dat dat werd bevestigd door de rechtbank betekent niet dat deze gedaagden ook het vereiste belang in de zin van artikel 217 Rv zouden hebben gehad als zij waren tussengekomen. Voor een vordering in reconventie bestaat immers niet de eis van connexiteit.
- 5.10 Ten slotte merkt het AD ook nog op dat de Stichting niet duidelijk heeft gemaakt in welk opzicht de door haar (in het kader van tussenkomst) aangekondigde vordering zich ook tegen het AD zal richten. De Stichting wenst slechts een verklaring voor recht en een gebod aan de heer Demmink om publicatie te gehengen en gedogen. Ook om die reden moet de vordering tot tussenkomst afgewezen worden¹⁵.

6. Voeging

- 6.1 De Stichting voert subsidiair aan dat zij een belang zou hebben zich te voegen aan de zijde van het AD opdat de Stichting door middel van haar deelname aan het geding het er mede toe kan leiden dat de vorderingen van de heer Demmink jegens het AD worden afgewezen. De Stichting zal, zo voert zij aan, verweren voeren en bewijsmiddelen overleggen die dienen ter versterking van het standpunt van het AD en die evenzo zullen dienen ter onderbouwing van de rechtmatigheid van de door de Stichting te publiceren video.
- 6.2 Opnieuw worden de video en de publicaties van het AD over één kam geschoren. De Stichting doet het voorkomen dat de verweren en bewijsmiddelen die zij in gedachten heeft zowel het AD als de Stichting zullen dienen. De Stichting miskent echter ook hier dat de beschuldigingen die in de video zonder enig voorbehoud geëxpliciteerd worden van een geheel andere aard en orde zijn dan de beschuldigingen die in de publicaties van het AD besloten liggen. De door ooggetuigen waargenomen contacten tussen de heer Demmink en een jongenspooier in de jaren tachtig hebben niets van doen met het vermeende misbruik in de jaren negentig. Enig verband daartussen is door de Stichting ook niet gesteld. Bovendien geeft de Stichting niet aan over welke bewijsmiddelen zij beschikt die het standpunt van het AD zouden versterken en “evenzo” de rechtmatigheid van de video onderbouwen.
- 6.3 Voorts valt om de redenen die hiervoor zijn uitgedrukt niet in te zien hoe de procedure in de hoofdzaak tussen de heer Demmink en het AD de rechtspositie van de Stichting nadelig kan beïnvloeden. Ook een voor het AD ongunstige uitkomst van de procedure in de hoofdzaak zal de Stichting niet op achterstand zetten in haar eigen relatie tot de heer Demmink. Of de Stichting kan worden afgehouden van publicatie van de video hangt in geen enkel opzicht af van de procedure in de hoofdzaak.

¹⁴ Rechtbank Rotterdam 14 december 2005, LJN AU8247.

¹⁵ Zie bijvoorbeeld Rechtbank Rotterdam 10 april 2013, LJN BZ6782.

7. **Vorderingen**

- 7.1 Het voorgaande komt erop neer dat de Stichting zowel voor wat betreft haar vordering tot tussenkomst als die tot voeging belang als bedoeld in artikel 217 Rv ontbeert. Reeds om die reden dienen deze vorderingen afgewezen te worden.
- 7.2 Tussenkomst of voeging door de Stichting zou ook geen enkel processueel belang dienen. De reeds uitgeconcludeerde procedure tussen de heer Demmink en het AD zou belast worden met een procedure over andere beschuldigingen, die niets van doen hebben met de publicaties van het AD. Het ligt ook voor de hand dat de Stichting haar vorderingen zal onderbouwen met het aanbod getuigenbewijs te leveren van stellingen die geen enkele relevantie hebben voor de hoofdzaak. De daaruit voortvloeiende getuigenverhoren kunnen de hoofdzaak aanmerkelijk vertragen. Voorts zij opgemerkt dat er geenszins tegenstrijdige beslissingen dreigen. Of publicatie van de video al dan niet rechtmatig is heeft niets van doen met de publicaties van het AD.

8. **Tussentijds appèl**

- 8.1 Voorzover de rechtbank het gevorderde geheel of gedeeltelijk toewijst, verzoekt het AD de rechtbank conform artikel 337 Rv te bepalen dat het in dit incident te wijzen tussen vonnis vatbaar is voor tussentijds appèl.

9. **Bewijsaanbod**

- 9.1 Het AD biedt aan, zonder daarmee enige bewijslast te aanvaarden die rechtens niet op haar rust, haar stellingen te bewijzen, in het bijzonder door middel van getuigen.

MET CONCLUSIE:

dat het de rechtbank behage de Stichting niet-ontvankelijk te verklaren, althans de door haar ingestelde vorderingen als ongegrond af te wijzen en haar te veroordelen in de kosten van het incident.

Advocaat

Deze zaak (AD NieuwsMedia/Demmink; ADNIE.0076) wordt behandeld door mr. O.G. Trojan van Bird & Bird, Zuid-Hollandplein 22, 2596 AW Den Haag, tel. 070-3538800, fax 070-3538892, olaf.trojan@twobirds.com.